

בס"ד | י"ב אדר תשפ"ו | 01.03.26 | גליון מס' 5

זמרה:

אשר ישלטו הקלידנים

אמן הקלידים, שימי סקלר,
בטור פורימי במיוחד

ילד מוזיקלי מתנת שמים או פרי עמל?

ר' יענקי לוינגר, מקהלת הילדים
חסידימלעך. מדור חדש.

עונת השיא המוזיקלית

ישראל חסיך, קונטרול

הריקוד אצל הרבי מגור שהגיע לכל העולם

אברהם יעקב טיילור

שמחה כשליחות

בעל המנגן
ר' יואלי
דווידוביץ
בראיון אורח
מיוחד

באיזה סולם מבצעים את השיר

מדור 'אקורד למתחיל' מורחב
וחגיגי לרגל חג הפורים

יוסף ניגון

הפסנתרן אחיה כהן, מגיש
את האוקרדים המדוייקים
לשיר המבוקש

שיע פרד | Y@FREID.CO.IL

// דבר העורך //

פחות התחברתם, עשיתם חסד עם יהודי שהשקיע רבות כדי להרבות שמחה.

לפני שנה עמדתי אף אני במקום הזה. הזמן חולף במהירות, וב"ה זכיתי להפיק את **'יום טוב טאנץ' - פורים'** מחרוזת מיוחדת עם שירי שמחה לפורים, בשיתוף מיטב הזמרים. מטרתה להביא את אוירת רחבת הריקודים אל תוך הבית ואל הרכב - בכל מקום שבו תפעילו אותה. המחרוזת מצורפת למייל זה.

לסיום, כמו בכל גיליון, גם הפעם הבאנו בסייעתא דשמיא תוכן נקי ואיכותי, כדי שהקוראים היקרים ייהנו ויחכימו. אני קורא לכם להגיב, לכתוב ולשתף ברעיונות - כיצד ניתן לשפר ולהרחיב עוד.

ועוד נקודה: התלבטתי האם לשלב בגיליון זה התייחסות למצב השורר כעת בארץ הקודש. התקופה רוויה בעדכונים ובמתחים הממלאים כל חלל פנוי. לאחר מחשבה החלטתי שדווקא כאן נכון ליצור מרחב נקי ומכוון - מקום שבו הראש מקבל הפוגה יזומה מן החדשות ומתפנה ליצירה, לעומק ולשמחה. לא כהתעלמות מן המציאות, אלא כהפסקה מדודה המעניקה בהירות וכוחות מחודשים להמשיך הלאה בשירה ובזמרה.

יהי רצון שנזכה לבשורות טובות, ולפורים שמח ברוחניות ובגשמיות.

ברוכים הבאים למגזין מס' 5, לכבוד פורים!

הרה"ק בעל ה'תפארת שלמה' מביא רעיון עמוק ונשגב על הפסוק: "ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קיבל". מרדכי הצדיק סבר שכדי לבטל את רוע הגזירה יש להרבות בתענית, בשק ובאפר; ואילו אסתר המלכה סברה שכדי לפעול יש ללכת בדרך של שמחה והרחבה. המעיין בדבריו הקדושים במאמרים על מגילת אסתר ימצא ביאור רחב ומעמיק לדברים.

ולענייננו - חודש השמחה. לנו, המוזיקאים, זו שליחותנו: להרבות שמחה בישראל. ברור לנו שבמקביל לעבודת התפילה בימים קדושים אלו, תפקידנו הוא לרומם את היהודי טפח מעל הקרקע ולהוסיף אור וישועה מתוך שמחה.

חג הפורים מתבטא גם בהפקת מחרוזות ושירי

שמחה היוצאים לאור על ידי אנשי המוזיקה. ניתן לומר שזהו שיא הפעילות של השנה. יש לדעת שמאחורי כל פרויקט כזה עומדות שעות לא מעטות של עבודה: שהייה באולפנים, הקלטות חוזרות ונשנות, תכנונים, תיאומים עם הזמרים המשתתפים, התאמת סולמות, גיבוש קונספט ועיצוב מוזיקלי. כדי להביא תוצר איכותי לציבור נדרשים מאמץ, התמדה וכוחות גוף ונפש. לכן, כאשר אתם רואים זמר או מוזיקאי שהוציא פרויקט במהלך השנה - פרגנו לו. גם אם

לחצו כאן להצטרפות לקבלת מגזין 'זמרה' במייל ללא עלות
או שלחו אימייל לכתובת S@FREID.CO.IL עם המילה 'מגזין'

03	דבר העורך
04	אורח לזמרה / יואלי דוידוביץ
05	זמיר / קריקטורה
06	זוכרי זמירות / אברהם יעקב טיילור
07	זמרה צעירה / חסידימלעך
08	זמרה מקצועית / יואלי ציעינטסקי
09	זמרה מהעבר
10	מאחורי הזמרה / קונטרול
12	אנער יעלטו הקלידנים / שימי סקלר
14	בית ספר זמרה / אהיה כהן / אבריימי בלטי / עוזלין לפקוביץ
18	תווים לחיים / יואלי קאהן
20	אקורד למתחיל / מדור דוגני
24	זמרה פנימית / מויעי ויטמן
25	ראש מוזיקלי / חיזות מי בראש
26	המושגים ביותר בזינג'
28	זמרה - AI / פנחס הירשנבוים
29	קצב של כסף / שלום זיכרמן
30	אסטרטגיה מנצחת / דוד אלבום
31	אזמרה / חיזוק בענייני תפילה
32	תגובות
34	טהימות שמע / משה גוטמן

תוכן עניינים

עורך ומו"ל

שיע פרד

תגובות למערכת

Y@FREID.CO.IL

שמחה כשליחות

שלום וברכה, יש לי הזכות והכבוד לכתוב אל קוראי המגזין החשוב זמרה בחודש השמחה. אין זמן מתאים מזה לדבר על מהות השמחה ועל תפקידנו כעוסקים במלאכת המוזיקה.

בבית שמש, בכולל שבו יושבים מוזיקאים רבים לצד לומדי תורה נוספים, זכינו לסיים מסכת תענית בתחילת החודש. בסיום המסכת, בדף העוסק ב"כשם שמשנכנס אב ממעטין בשמחה כך משנכנס אדר מרבין בשמחה", שמעתי רעיון יפהפה מהרב אלימלך בידרמן שליט"א: כשאתה רואה יהודי בתשעת הימים שמרבה בשמחה יתרה – אתה מעיר לו בעדינות, זה לא הזמן. כך גם באדר – אם אתה רואה יהודי שחסר לו מעט אור בעיניים, שחסר לו חיוך – זו חובתך לעורר אותו, לחזק אותו, להאיר לו פנים. כי באדר מרבים בשמחה.

ומכאן גם שליחותנו כמוזיקאים.

תפקידנו אינו רק לנגן נכון או לשיר מדויק. תפקידנו להיות שליחי שמחה. אנו זוכים לעמוד ברגעים היפים ביותר בחייהם של אנשים – חתונות, שמחות, רגעים של התעלות והתרגשות. זו זכות גדולה, אך גם אחריות.

לא תמיד זה פשוט. גם אנחנו בני אדם. יש ימים שבהם לא קל להיות במצב רוח מרומם. היו שמחות שבהן הגעתי כשאני במיטבי, והייתי צריך לעורר את עצמי מבפנים. למדתי שהדרך האמתית לעשות זאת איננה "לשחק שמחה", אלא לעצור לרגע ולהיזכר בדברים שיש להודות עליהם – על הבריאות, על המשפחה, על עצם הזכות לעסוק במלאכה שמביאה אור לאחרים.

ההודאה יוצרת שמחה. והשמחה מחזקת את הגוף ואת הנפש.

הקב"ה נתן לנו כלים – קול, כישרון, רגש, יכולת לחבר לבבות. כאשר אנו זוכרים שזו שליחות, שהמוזיקה שלנו איננה רק צלילים אלא גשר בין אנשים – קל יותר להאיר לאחרים, וגם לעצמנו.

וזה נכון לא רק לבמה. כל אדם במקומו – בעבודתו, בביתו, בשליחותו האישית – יכול לעצור לרגע, להזכיר לעצמו על מה יש להודות, ולהכניס שמחה בכל נשימה.

אני מבקש להודות לקהל הרחב, לאנשים שפוגשים אותי בשמחות, למי שנותן מילה טובה וחיוך. המעגל הזה של שמחה חוזר אליי ומחזק אותי להמשיך. מצווה גוררת שמחה, ושמחה גוררת מצווה – וזה מעגל בריא של אור.

בפעם הבאה שניפגש בשמחה, תנו חיוך – ואחזיר לכם חיוך. בעזרת ה', נזכה להרבות שמחה תמיד, ובכל מקום.

לאחר ששיתף אותנו במבטו האישי על שליחות המוזיקה והשמחה, ביקשנו מר' יואלי להשיב גם לשאלות הקבועות שאנו מפנים לכל זמר אורח. כך נראית התמונה בעיניו, מנקודת המבט הייחודית שלו:

מהו האתגר הבולט ביותר כיום עבור מי שעוסק במוזיקה?

האמן חשוף כיום לקהל רחב – לטוב ולמוטב – על כל המשתמע מכך. מצד אחד יש סיפוק בלהיות אהוב ומוכר, אך מן הצד השני הפרטיות והשלווה נפגעות. כל תזווה מתועדת ומופצת במהירות לכל העולם באמצעות המדיה ואמצעי ההפצה השונים.

בעידן של קליפים ורשתות חברתיות – היכן ניצב הכישרון הטהור?

אנו חיים בתקופה שבה לכל אדם יש אפשרות להביע את עצמו ולהציע לקהל את יצירתו וכישרונו: עשרות קליפים וסינגלים יוצאים מדי יום, לצד פודקאסטים של מוכרים ואנונימיים כאחד. המכנה המשותף הוא שלכולם יש במה, והבחירה נתונה בידי המאזין למי להקשיב.

איזה שינוי היית רוצה לראות בשוק המוזיקה בשנים הקרובות?

הייתי רוצה לראות הקשבה הדדית בין הדור הצעיר לדור המבוגר ביחס לסגנונות המוזיקה – הישן והמעודכן כאחד. חשוב שכל אחד ייתן מקום לשני ויבין שלכל אחד טעם מוזיקלי משלו. ובשמחה או בחתונה – שכל אחד יתחבר ויכבד את זולתו. מכאן גם קריאה לזמרים להוביל בחכמה, ולתת מענה מכבד לכל הפסיפס האנושי שמרכיב את האירוע.

מה, לדעתך, גורם לקהל להתחבר לשיר מסוים?

כיום בולטת הנטייה לחדש שירים ישנים בעטיפה עדכנית. הלחנת מילים רלוונטיות תורמת לכך עוד יותר. בשירי טרנד, לעיתים התוכן הוא הגורם המרכזי – משפט קליט ומשמעותי, ולעיתים אף בשפת היידיש, מצליח ליצור חיבור מידי.

כמה מקום יש לחדשנות לעומת שמרנות בעיני הקהל?

נכון לשלב בין השתיים. ניתן לחדש ולשמר יחד, מתוך רצון טוב ושיקול דעת מאוזן.

איזה מסר מרכזי היית רוצה להעביר לעולם המוזיקה?

הדור הבא מתבונן ולומד. חשוב לפעול באחריות – ברוחניות ובגשמיות, באהבת ישראל, במידות טובות ובחיבור להשם ולתורתו. כוח ההשפעה של העוסקים במוזיקה גדול ועצום, ויש להשתמש בו לטובה.

ילד מוזיקלי מתנה משמיים או פרי עמל?

שבהם המוזיקה היא חלק בלתי נפרד מהאווירה היום-יומית, אנו עדים לצמיחה מוגברת של כישרונות. הילדים אינם רק שומעים מוזיקה; הם יונקים אותה. בסביבה כזו מתפתחת "אינטליגנציה מוזיקלית" טבעית. הילד לא רק לומד לשיר, הוא לומד להרגיש את התנועה של הניגון. המשיכה לתחום הופכת לאוטומטית, והיכולת להביע את הנפש דרך הצלילים הופכת לשפה שנייה עבורו.

בשורה התחתונה: שילוב הכוחות

אז האם זה "בחינם" או בעמל? התשובה כנראה טמונה בשילוב. הקב"ה נותן את הפוטנציאל, למי יותר ולמי פחות, מכאן והלאה, תלוי איפה הילד גדל, באיזה קהילה הוא טיפח את הכישרון ואיזה מוזיקה הוא יונק. לפעמים אפשר לראות ילד שבכיתה שלו יש מקום של כבוד למוזיקה, חברים

ר' יענקי לוינגר, מנצח מקהלת הילדים 'חסידים'מלען'

שאוהבים לנגן ולשיר, רב'ה נמרץ שמשקיע בתלמידיו ומלמד אותם שירים מידי שבוע, והילד מקבל ביטחון בשירה ומתפתח בזה.

ומה בכל זאת מייחד 'ילד פלא' ואיך ניתן לזהות זאת? על כך נספר לכם בפעם הבאה

כל אדם נברא בצלם אלוקים, וכל ילד נולד עם כישרונות וכישורים רבים - מתנות שמיים. בין שלל החושים המופלאים שבהם ניחנו ילדינו, בולט במיוחד החוש המוזיקלי - אותו מיתר פנימי הרועד בנפשו. אך כאן עולה השאלה הנצחית המעסיקה הורים ומחנכים כאחד: האם "ילד פלא" נולד עם המיקרופון ביד, או שמא המוזיקה היא שפה נרכשת שכל אחד יכול לסגל לעצמו?

לא רק כישרון

היכולת להפוך צליל גולמי ליצירת אמנות דומה לכל כישרון אחר שנתן לנו הבורא. חשבו על עולם הציור: אם נלמד ילד מגיל צעיר איך לאחוז בעיפרון, נחשוף אותו לטכניקות של אור וצל ונתרגל איתו התמדה, הוא לא ספק יצייר טוב יותר מחבריו. כך גם במוזיקה. ה"כישרון" המולד הוא אמנם ה"זרע", אך הטיפוח הוא ה"מים". ילד שמתרגל שמיעה נכונה, ש"נחשף למקצבים מורכבים

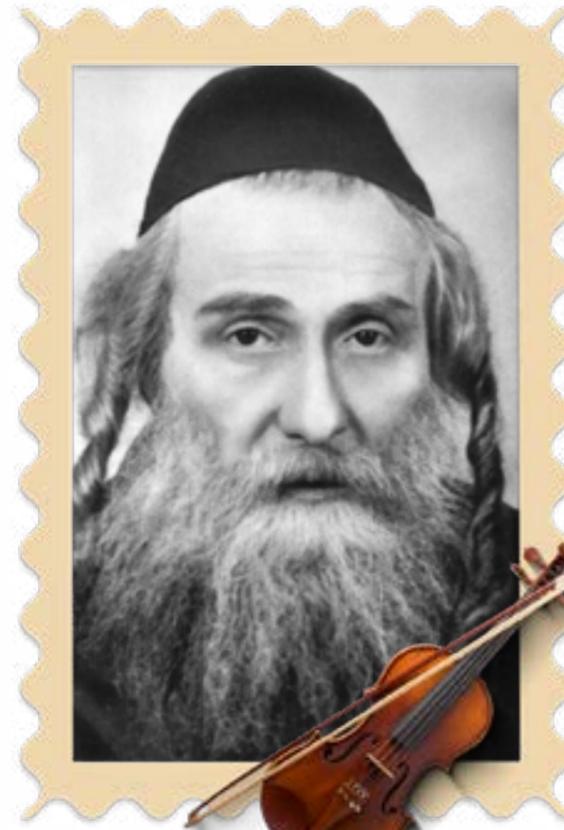
ושמקבל הכוונה מקצועית בפיתוח קול או בנגינה, בונה "שריר מוזיקלי" שיייתכן וכלל לא ידע שקיים בו. המצוינות אינה מקרה - היא תוצאה של השקעה.

נושמים מוזיקה איכותית בבית

קשה להכריח ילד לאהוב ניגון, אך קל מאוד "להדביק" אותו באהבה הזו. בביתם שבהם זמירות השבת מושרות בדביקות,

הריקוד אצל הרבי מגור שהגיע לכל העולם

שושן פורים תשי"א, ערב שבת קודש, ירושלים עיה"ק, מזג אוויר קצת קריר אבל חום השמחה ברחובות העיר רק עולה מרגע לרגע, בחור חסיד גור צעיר, חיים שלמה סבינר, יוצא מבית הוריו לכיוון ישיבת "שפת-אמת", הליכה של חמש דקות, שם יפגוש את חבריו לספסל הלימודים ויסב עמם לסעודת פורים בדיצה וגילה. באותן חמש דקות שבהן פסע ברחובות ירושלים העליזים, הרגיש שהוא כביכול שומע כעין בת קול מן השמים - ניגון חדש למילים הנה מפורסמות "שושנת יעקב" המושרות בפורים בכל קהילות ישראל. מיד בהגיעו לישיבה, הוא מפזם לחבריו את המנגינה הסוחפת, ותוך דקות היא נקלטת, ומאז לא סרה מפייהם, הם משלבים ידיים ופוצחים בריקוד סוער.

כ"ק מרן אדמו"ר בעל ה'בית ישראל' מגור זי"ע

תלמוד ז"ל, ללא כל תכנון מקדים עלה הניגון החדש ל"שושנת יעקב" של הבחור שלמה חיים סבינר על שפתותיהם של החסידים ושוב מילא את חלל בית המדרש הגוראי בירושלים בקול שירה סוחף.

הניגון לא נשאר רק בתוך בית המדרש של חסידיו

גור, כשהשירה והשמחה עלו על גדותיהם, הניגון גלש החוצה ועד מהרה נשמע ברמה בערי יהודה ובחוצות ירושלים, ומשם נפוץ בקהילות רבות בעולם כולו. בימינו כבר נדמה הדבר שכאילו כבר בשושן הבירה היו שרים ורוקדים 'שושנת יעקב' בניגונו (היחיד)

של הרה"ח רבי חיים שלמה סבינר ז"ל, מבעלי המנגינים הגדולים והחשובים בחצר חסידות גור, שנלב"ע ב"ד שבט תשפ"ב, אך ניגונו ממשיך להחיות ולשמח יהודים רבים ברחבי העולם מידי שנה בימי הפורים.

כלפי מעלה בריקוד נלהב. גם לאחר מכן, בשולחנו הטהור של הרבי ה"בית ישראל", לאחר ששרו את הניגון החדש שהולחן ל"שושנת יעקב" באותה שנה ע"י מלחין החצר הנודע רבי יעקב

לקראת תפילת מנחה של ערב שבת במחיצת מרן אדמו"ר מגור ה'בית ישראל' זי"ע הם עוברים עם הניגון לבית המדרש, וכשהם ממתינים לרבי שיצא ממשיך הניגון להתנגן חרישית בפיותיהם, שאר החסידים שהתכנסו בבית המדרש נדבקים

יטודות האולפן הביתי

1. מהם ארבעת מרכיבי החובה (מחשב, כרטיס קול, מיקרופון ואוזניות/מוניטורים) שלעדיהם אי אפשר להוציא צליל אחד, ועל מה מתוך זה אסור להתפשר גם כשחוסכים?

(התשובה היא לאולפן הביתי - למעבדים, לא להקלטות או מיקסים):

מחשב - חשוב מאוד שיהיה חזק, עדיפות לנייח.

כרטיס קול - אפשרי גם הפשוט ביותר, מספיק 2 יציאות ו-2 כניסות (להקלטת גיידים בלבד. זמר - תקליטורק באולפן מקצועי).

מיקרופון - מומלץ Shure 58.

אוזניות - לפי התקציב. פשוט תתרגלו לאוזניות מסוימות ותהיו עקביים איתן.

מוניטורים - לא אמליץ כאן על חברות, אבל כן חשוב שיהיו תואמים לחדר, לא גדולים מדי ולא קטנים מדי.

2. מלכודת ה"חאפריות": תבניות ביצים או ספוגים אקוסטיים?

האם הפתרונות הביתיים המוכרים (כמו תבניות ביצים או שמיכות) באמת עוזרים לבידוד ולאקוסטיקה, או שהם יוצרים נזק לסאונד שקשה לתקן אחר כך במיקס?

תבניות ביצים - הכוונה מן הסתם לספוגי הפירמידות, שסופגים בעיקר את התדרים הגבוהים. אז כן ולא. היות שהם לא מטפלים כראוי בכל הבעיות בחדר, ואין שום דרך לתקן במיקס שירה שהוקלטה עם בעיות מהחדר, ומיקסים בחדר עם טיפול לא נכון לא יוצאים טוב - לכן במקרה הזה חצי הפתרון הוא חלק מהבעיה. מהניסיון שלי, מה שהכי עובד זה הרכבת פאנלים מצמר סלעים ותלייתם במקומות הדהוד מסוימים. כמו כן, חשוב מאוד להתקין לוכדי באסים ברמת הצורך - לא מעבר.

3. התוכנה (DAW): האם 'אודיסיטי' מספיקה ליצירת פלייבקים?

מה ההבדל המהותי בין תוכנות הקלטה פשוטות (Audacity) לבין תוכנות הפקה מקצועיות (כמו Cubase או Studio One), והאם

בחור ישיבה יכול להפיק עיבוד מלא בתוכנה חינוכית? אודיסיטי לא מתאימה בכלל ליצירה. זו תוכנה פשוטה, בלי מידי ובלי גריד. היא נוצרה עבור עריכות גסות של רצועות שמע.

אני כן ממליץ להשקיע ולהשתמש בקיובייס (Cubase) למי שעובד עם מידי, ובפרו טולס (Pro Tools) למי שעובד על הקלטות או מיקסים, או בתוכנת קייקווק (Cakewalk), אבלטון (Ableton) ועוד. מי שאין ידו משגת - יש כמה תוכנות חינוכיות, ביניהן Waveform Free, כמדומני, שהיא חינוכית, מודרנית ולא רעה בכלל.

טיפ קטן ממני: קיובייס או פרו טולס בעדיפות עליונה, ולו מהסיבה שרוב העולם עובד איתן ותמיד יהיה לנו במי להיעזר.

4. עשה זאת בעצמך (DIY): מיקום הרמקולים והציוד

האם באמת חייבים מומחה אקוסטיקה כדי להציב שני רמקולים על שולחן, או שישנם "חוקי אצבע" פשוטים שכל אחד יכול ליישם בחדר שלו כדי לקבל שמיעה אמינה?

מומחה לאקוסטיקה לא בא בשביל להציב שני רמקולים. אותם שמים במרחק 50 סנטימטרים בזווית לכיוון האוזניים ואתם מסודרים. לאקוסטיקאי קוראים כדי לבנות אולפן שיתאים להקלטות ומיקסים. הוא מחשב חישובים מתמטיים ובונה תוכנית מדויקת כדי שהחדר יצלצל (או ישתוק) כמו שצריך.

5. למידה עצמית מול לימוד מקצועי

כמה רחוק אפשר להגיע עם "אוזן מוזיקלית" טובה בלבד? האם ניתן להגיע לתוצאות שנשמעות טוב ברדיו בלי לעבור קורס של שנתיים בבית ספר לסאונד?

אם יש כישרון - אפשר ללמוד מאחרים (לבד - לא מומלץ בשום צורה), ואם יש עוד יותר כישרון - בית ספר עדיף...

פרחי מיאמי תשנ"ב (1992)

מרדכי בן דוד, בחיקויים לגדולי הזמר, ניו יורק תשנ"א (1991)

יידל ורדיגר, ועתה בנים

ר' בן ציון שנקר ניו יורק תשמ"ח (1988)

נשמח לקבל מכם הערות, הארות ותיעודים נוספים, ככל שיש ברשותכם

על מה תרצו לקרוא במגזין הבא? כתבו לי

מושג מוזיקלי / גייד (GUIDE) - מדריך

כל פרויקט מוזיקלי מתחיל בפס קול של שירה או נגינת מלודיה, וזה נקרא "גייד". הגייד ילווה את היצירה לכל אורכה, ואותו הנגנים ישמעו בשעת הנגינה. למרות שהכול רשום בתווים, עדיין זה נותן תחושת ביטחון, וזה מרגיש כאילו הנגנים מלווים את השיר ולא מנגנים סתם תווים עלומים. בנוסף, זה חשוב מאוד, היות שזה נותן תמיד אינדיקציה לעוסקים במלאכה איפה אוחזים כעת, איפה לתת יותר ואיפה פחות.

עונת השיא המוזיקלית

למה ערב פורים הפך לעונת השיא של הסינגלים והקליפים?

מי שעוקב אחר עולם המוזיקה בשנים האחרונות אינו יכול שלא להבחין בתופעה: ככל שפורים מתקרב – הפלטפורמות הדיגיטליות מתמלאות.

סינגלים, קליפים, מחרוזות ואלבומים יוצאים בזה אחר זה, ולעיתים נדמה שכל יום מביא עמו חידוש נוסף. מאחורי השפע הזה עומדות סיבות ברורות – תרבותיות ושיווקיות כאחד.

1. "ונהפוך הוא" – גם במוזיקה

פורים הוא חג של היפוך, שמחה ויציאה מן השגרה. כשם שבמגילה מופיע ה"ונהפוך הוא", כך גם בעולם המוזיקה מתרחש מעין מהפך: אמנים שבמהלך השנה פועלים במינן מדוד, בוחרים דווקא בתקופה זו לפרוץ קדימה. האווירה מאפשרת ניסיונות, חיבורים מפתיעים וסגנונות פחות שגרתיים, והקהל מצדו פתוח יותר ומבקש חידוש.

2. מראש חודש אדר – ספירה לאחור של ארבעה עשר יום

כבר מראש חודש אדר מתחילים להישמע שירי פורים בכל מקום: ברכב, בבית, בחנויות ובאירועים. נוצר חלון זמן ייחודי של כשבועיים, שבו כמעט בכל יום יכול לצאת שיר חדש ולהיכנס לרשימות ההשמעה המתעדכנות. התוצאה היא קצב פרסומים גבוה, שמזין את עצמו ומעצים את התחושה העונתית.

3. התת"ים וההצפה המבוקרת

פורים הוא גם הזמן הקלאסי עבור תת"ים (עזר נישואין) להוציא סינגלים וקליפים חגיגיים. עשרות הפקות מצטרפות לשוק בפרק זמן קצר, ויוצרות תחושת ריבוי – אך גם אווירת חג שמחה ורחבה, שבה המוזיקה תופסת מקום מרכזי.

4. קליפים בחורף – בעלות נמוכה ועם שיתופי פעולה

זהו גם המועד המשמעותי האחרון בעונת החורף שבו ניתן להפיק קליפים בעלויות מתונות יחסית: פחות ימי צילום מורכבים, לוקיישנים זמינים ושיתופי פעולה טבעיים. עסקים עונתיים רבים מחפשים נראות בתקופה זו, מה שמאפשר חסויות והפקות חכמות במסגרת תקציב נגישה.

5. אלבום עכשיו – הופעות בניסן

לא מעט אמנים בוחרים להשיק אלבומים דווקא סביב פורים, מתוך ראייה קדימה אל חודש ניסן. ימי חופש, אווירה חגיגית וזמן מתאים לאירועים ולהופעות. אלבום

- מאיזה קליפ שפורסם על-ידי קונטרול נלקחה התמונה?

צילומים מתוך המחזות של הקליזן יואלי יורביץ לקראת פורים, עם גדולי הזמר

חדש פורים משמש ככרטיס ביקור חם לפתיחת סבב הופעות מוצלח מיד לאחר מכן.

ומה עושה את ההבדל?

כאן נכנס גם תחום יחסי הציבור. בעוד שיש המסתפקים בפרסום חד-פעמי ולאחריו הפצה שגרתית, יש מי שבוחרים לבנות סיפור.

כך למשל, ישנם פרויקטים שבהם מחרוזת בהשתתפות כמה זמרים אינה מתפרסמת בבת אחת: ימים אחדים קודם לכן נחשפות "טעימות" קצרות, רמזים ושיתופים מדורגים המעוררים סקרנות. הקהל שואל את עצמו: מהי המחרוזת הזו? מי משתתף בה? וכאשר היצירה מתפרסמת – היא כבר הופכת לאירוע.

בשורה התחתונה:

פורים איננו רק חג – הוא עונה. עונה של שמחה, יצירה, חשיפה ותזמון מדויק.

ולכן, אם נדמה לכם שבערב פורים "כולם מוציאים הכול" – ייתכן מאוד שאתם צודקים.

יש לך את המספר של הזמר?

בקרוב

מסע 'אור עולם' פראג פולין • קובנה • וילנה

כ"ה - כ"ט ניסן תשפ"ו

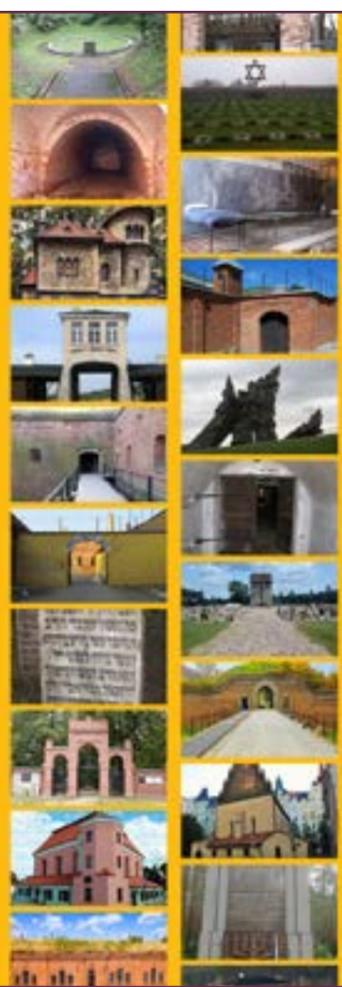
מסע עומק מלא ידע ורגש, חפילה ואמונה, הבנה וחיבור בתחנות מרכזיות ומשמעותיות בחיי עם ישראל.

בהנחיית איש הלב וההיסטוריה הרב ישראל גולדווסר שליט"א

ראש מכון "אור עולם"

פראג המעסידה עם בתי הכניסות המפוארים שלה ומחנה סרז'סטה שלצידה עם נקודות מסיירות הנפש שבו. ברטלאו עם הניסיונות שלה ומחנה גרוס רזן והסיפור שלו. לודז' של מעלה מהגישו ותחנת הרכבת ועד לבית העלמין עם בורות הקבורה הפתוחים ואחוזות הפאר של הקברים. בית העלמין גנשא בוורשה - קברי צדיקים לצד בורות הימלטות. העיירה פיקוצ'ין עם החן היהודי ומחנה סרבלניקה הנורא שלצידה. משם אל ליטא המעסיקה, קובנה וסלבורקה משוז

החורה ולצידם הפורט התשיעי הנורא, וילנא ירושלים וליטא עם בתי המדרשות, הרחובות העתיקים, קברי הגזולים וביא הברזיה מונאר ועוד

- שבוע מלא וגדוש
- בתוכן יהודי ממנו חוזרים אחרת
- כלל החיים...

המראה:
ראשון כ"ה ניסן | 05:35

נחיתה:
חמישי כ"ט ניסן | 10:15

לפרטים והרשמה:
קו 'אור עולם' - 0733-45-45-45
שלוחה 3-7
מרכז 'אור עולם' - 02-5-45-45-45
שלוחה 1
ניתן לקבל פרוספקט בשליחת מייל לכתובת: P0733454545@GMAIL.COM

אשר ישלטו הקלידנים (או שלא)

אמן הקלידים שימי סקלר בטור פורימי משעשע במיוחד

דקה לפורים, כשכולם עסוקים בלהתאים את הכר בע הכתום לעניבת מנורות, אני תוהה ביני לביני האם רק אנשים מתחפשים? סיכוי לא רע שהשעון על היד מכיר אותנו היטב ולו יכל היה גוער לצאת לפני הפקקים, אולי זו מחבת שמתחננת לסנט מוריץ, או שמשא קדמית מאובקת שמשוואת לשפריץ כחלחל של נזל שמשות מרענן.

רגע לפני שהמולת הפורים שוטפת באלכוהול את פיסות השפיות האחרונות של בני ברק, אני פותח את התיק ומ ציץ על שותפי השקט והרועש כאחד: האורגן שלי. לחיצה על כפתור ההפעלה, והמסך נדלק בכחול קריר. לרגע נדמה לי שזה לא רק "בוט" של מערכת הפעלה, אלא פקירת עין. צמצמתי אישור נים למסך, הפעם במבט שונה. בוחן. מבטיח שתי לב. דיגיטלי אבל פועם.

ד ר ך
י צ י א ו ת
ה P L
ב פ א נ ל
ה א ח ו ר
ר י ,
ה א ו ר
ג ן נ ו ע ן
מ ב ט
ק ר
ב מ
י צ י א ו ת
ש מ ל ו ל .
ר ק מ נ ג ן .

להיות "מכונה" ההלחמות העדינות בלוחות החשמל ער זרות לו "להבין" בבינארית את הסטטוס באולם השמ חות. והוא מתאים את עצמו לאווירה באולם לפי הדופק.

ב 7 בערב לפני החופה האורגן עטור פפיון, והקלידים הנמ חצים תחת אצבעותי מספקים סאונד ענוג של כנר משופם.

בסעודה האורגן מארח בפנים להקה של כנרים וינאיים אצי לים שבראש מוטה מנגנים וולסים לצד אקורדיוניסט עם כובע קסקט משובץ שקפץ ל"ארמונות חן" הישר מפריז.

לקראת כניסת החתן, האלגוריתם מזהה התרחשות וב חורים לחוצים וזרק בבעיטת כפתור את כל המעוני בים מהבמה הקטנה שבתוך האורגן, ומארח מתופף דיגיטלי מטורלל עם 4 ידיים שאף פעם לא מתעייף.

ב 11 בלילה האלגוריתם מזהה שאין שיער לבן במע גלים והמתופף הקטן מתחלף עם בחור גבוה רחב כת פיים שנחת לפני דקה מברלין. לובש למחצה אוזניות מוגזמות עם הכיתוב על החולצה "היימיש בהיימיש DJ"

בזמן שאני מוציא אנרגיה ומנסה לקרוא קהל 2-Genos מתחת לאצבעות שלי כבר יודע ומרגיש את הלחות באוויר, הוא מנתח את מהירות הצעדים של הבחורים במעגל, והוא מציע לי 'וריאציה D' עוד לפני שחשבתי עליה. הוא לא מחכה לי, הוא פשוט סובל אותי כנהג זמני בחתונה שהוא מנהל בעצמו.

אני עדיין מביט על הכלי, מרגיש את הנשימות המו נוטוניות שלו וצצה בי הבנה למה מידי פעם כשאני ני נכנס לרכב הייתה בי התחושה שעצרתי מסי בה גדולה. האורגן ניגן לשאר הדוממים עד שבאתי.

מה שמביא אותי להבנה שיש לנו "קופי סה שחורה" מוזיקלית על הבמה (המקביל לה מער לם הטייס), ולא כדאי לפסס תוים או לגעת במסך עם ידיים שומ מישוהו

ניות כי יש שיזכור זאת לנצח. ומה יקרה כשהכלי יימכר, כל הסודות והלחשונים שלי עם שותפי יעברו הלאה לקלידן הבא?

וכשאנחנו דקה לפורים אני מבין שבועד כולנו מתחפשים לשק שוקה של רעשנים ויין זול, הכלי שלי ישר צלול.

אבל אז הגיע ה"נהפוך הוא" האמיתי. וזה מה שקרה במסיבת פורים באחת הישיבות:

אחד השיכורים שהתנדנד שפך על הפאנל של האורגן שיירי וודקה, "האורגן השתכר", והסיפור יצא משליטה. מהירות המק צב עלתה ועלתה מעצמה עד ל BPM מוגזם. ככל שניסיתי להאט - האור גן מיהר. מעגלי הרוקדים מיהרו עוד ועוד, הסיבובים דמו למירוץ סמרטור טים מלופפים במכונת כביסה קדחנית. הרוקדים נעו סביב עצמם והחלו להת לש טיפין. כל רוקד שנתלש מהמעגל נדבק לקיר. עד שהמעגל פורק לחלוטין.

בעודי מנסה לנשום ולתפוס שליטה על המכונה, אני מבין שהיממה שלי מנפיק נעירות חמור אימתניות וק צובות. לא זכרתי שדגמתי חמורים אבל אז ראיתי אותו נכנס. לאולם צעד "חמור" המורכב מ 2 בחורי חמד שהתאגדו תחת סדין ומסכה.

הקהל מריע לנעירות ולמחופשים ואני רוצה לנגן "ככה יעשה לאיש" ללא הצ לחה, כי האורגן הפך לחמור. רק לאחר שה"חמור" פשט את המסיכה, האורגן נעלב, קלט שזו רק תחפושת, והחליט להעניש את ה"חמור" בנביחות כלב רועה גרמני שהבהילו את החמודים ופירקו את ה"חמור" לכל עבר.

חומות הבטחון שלי החלו להסדק כשהסקספוניסט שלי צידי ניגן סולו ואחרי כל קטע האורגן עשה לו חיקוי מוגזם ומלגלג. קיבלתי מבטים מכל עבר של "לא יפה", וכל פר צוף מתנצל שעשיתי רק גרם למכונה להתעלל בי יותר.

לקראת סוף הערב התחלתי ממולל את קצה האוזן בתסכול, לשמחתי החלו הכנות להצגת פורים. המוזיקה הופכת למשנית וקיוויתי לקצת שקט.

האורגן שרגיל כל ערב לראות חתונות רגילות ופתאום ראה מחזה לא שגרתי של "ישיבה מזרחית" המונית החל להנפיק רבעי טר נים בעיצומה של הדרמה כאילו ההצגה עברה לטורקיה. התחלתי לדבר ולצעוק על הכלי שהוא שיכור וער שה לי בושות. כבר לא היה איכפת לי מה יאמרו או יגידו. השחקנים עצרו. וניגשו להרגיע אותי ואני ממשיך להוציא תסכולי על האורגן השיכור.

האורגן הבין שהגזים והחל להצחיק את הקהל. הוא דילג בין מנגינת חופה לשירי ערש תינוקיים וחיקוי של מוטקה בלוי שר "יומים" ואז "אשת חיל" בקולו המתוק של האהלה ויינטרוב.

מסתבר שההצגה עברה אליי. הקהל החל למחוא כפיים. היה בטוח שזה חלק מהבי מוי ושההיסטריה שלי תואמה עם השחק נים ההמומים מראש.

הסיפור החל להמאס עליי והחלטתי סר פית: אני מנתק את הכלי מהחשמל באב חת יד מהירה וזהו. המסך כבה.

ואיתו כל הדמויות.

התעוררתי בבהלה. בעודי מתיישב על הספה בחדר העבודה אני מצץ על המסך של ה 2Genos שלי. החיישנים קלטו אותי ער. המסך מהבהב לי בקריצה, וצחקוק דיגיטלי מהמוניטורים בסטודיו איששו לי את החלום.

צחקקתי חזרה למסך והפטרתי לכיוונו את הפסוק "אשר ישלטו הקלידנים המה באורגניהם" וניתקתי אותו מהחשמל סופית.

שימי סקלר ומקהלת מלכות הכינו עבורכם אלבום פורימי שמחח ואנרגטי עם 5 מחרוזות סוחפות שי לוו אתכם במהלך הפורים מנץ ועד שקיעה, בהן משתתפים:

אהרלה סאמט • מוטי ויזל • מנדי וייס • יואלי דווידוביץ • שוכי גולדשטיין • אבריימי לונגר • מקהלת מלכות • אבריימי בלטי • אבריימלה קלצקין • שרוליק קלצקין

לחצו כאן להאזנה ביוטיוב:

לחצו כאן להורדת האלבום המלא גוגל דרייב

קלרינט

אבריימי בלטי

טיפים איך לנגן הרבה שעות על הקלרינט מבלי להתעייף, ולאבד מהאנרגיה

תמיכה מהסרעפת: וודא שהלחץ מגיע מהבטן ולא מהגרונ או מהלחיים. זה ישמור על הגרון שלך פתוח ופחות צרוד בסוף היום.

תנוחת גוף: אם אתה מנגן בעמידה (מה שקורה בדרך כלל בפורים), שמור על גב ישר וברכיים קפיציות. מתח ברגליים מקרין ישירות למתח בנשימה.

3. תחזוקה שוטפת תוך כדי האירוע

מים, מים, מים: קלרינט זה כלי ש"מייבש". שתי מים בטמפרטורת החדר. כדי להימנע ממשקאות אלכוהולים שמייבשים,

מתוקים או מוגזים שיכולים להפריע לנשימה או להשאיר דביקות בפיה.

ליקוק שפתיים? לא! הרוק מייבש את השפתיים וגורם להן להיסדק.

מנוחות יזומות: אם יש קטעים שבהם כולם שרים או שיש כלי נשיפה נוספים – "תגנוב" רגעים של שקט. אתה לא חייב לנגן 100% מהזמן.

חגים הם בהחלט ה"מרתון" של הנגנים. יומיים של נגינה דורשים מהשפתיים והריאות שלך מקסימום סיבולת.

כדי שתסיים את פורים עם חיוך (ועם שפה מתפקדת), הנה כמה טיפים פרקטיים לשמירה על האנרגיה:

1. האסטרטגיה של המנשך

השרירים מסביב לפה הם קטנים ומתעייפים מהר. הסוד הוא לא "לנעול" אותם חזק מדי:

עלה: אולי נדאי לרדת חצי מידה ממה שרגילים עליה רך יותר דורש פחות מאמץ מהשרירים ומאפשר לך לנגן שעות בלי "להיגמר".

שחרור לחץ: בכל רגע שיש הפסקה במוזיקה (אפילו של שתי תיבות), שחרר את השפה מהפיה. תן לדם לזרום חזרה לרקמות.

2. נשימה וניהול אוויר

כשמתעייפים, נוטים לנשום נשימות שטוחות מהחזה, מה שגורם לעייפות כללית בגוף.

ספרו לנו, על איזה כלי נוסף הייתם רוצים לקרוא במדור 'בית ספר זמרה'

כינור

שורליק לפקוביץ | SRULIK6155@GMAIL.COM | להזמנת אירועים | 054-8456155

נובעת מהתעוררות הלב, מהיכולת להבחין בניסי ה' המסתתרים בכל פרט קטן מחיינו, בכל שעה ורגע – ומתוך הכרה זו מגיעה שמחה עמוקה ושלמה.

שנזכה לראות את ניסי ה' בכל צעד ושעל, ולזכות לשמחת פורים אמיתית. פורים שמח

מעניין אתכם נושא מסויים בכינור? לחצו כאן, או שלחו למייל המופיע,

ייתכן שזו הסיבה לכך שהכינור נעשה כה מרכזי בעיצובי משלוחי המנות הרעשניים והנוצצים. בתוך המילה כינור מרומז שם ה', וזה מזכיר לנו את מהות נס הפורים – ה' הסתתר בתוך שרשרת האירועים שהובילה להצלת עם ישראל מהשמדה וכליון. וגם כיום ה' שומר ומגן עלינו בכל רגע ורגע, אף שלא תמיד אנו זוכים לראות זאת בגלוי.

הניגון בכינור מעורר את הלב. אף שפורים הוא יום של שמחה מתפרצת ומוזיקה רועשת וקצבית, רבים מבקשים לשמוע בסעודת משתה היין גם ניגוני כינור המעוררים רגש פנימי. שכן השמחה האמיתית

איך קשור כינור למגלית אסתר

דרך הנהגה טבעית כביכול של המציאות. בנס נסתר קל לשכוח את נוכחות ה', שכן פני הדברים נראים כהתנהלות רגילה, והעובדה שבסופו של דבר הכול מסתדר עלולה להיתפס כצירוף מקרים או כתוצאה בלעדית של מעשי האדם.

גם בקריאת המגילה נוצרת תחושה שאחשוורוש פועל, המן פועל, מרדכי פועל ואסתר פועלת. אולם מאחורי הקלעים יש מי שמחזיק בחוטים ומכוון את האירועים. השתייה, המביאה את האדם למצב של ניתוק מסוים מן השכל, מדגישה שלא האדם הוא המנהל את המציאות, אלא הקב"ה הוא העומד מאחורי השתלשלות הדברים.

עם בוא ימי הפורים, ביתי מתמלא משום מה באביזרים שונים הקשורים לכינור: מעמדי יין בצורת כינור, שעונים בצבעים מגוונים בעיצוב כינור, בובות חרסניה בדמות כינור ועוד שלל פריטי נוי – והכול סביב אותו כלי. אולי יום אחד אפתח מוזיאון למעמדי יין בצורת כינור...

בדקתי וראיתי שלא רק אצלי המדפים עמוסים בכנורות. הכינור מככב במשלוחי מנות ובבתים רבים, ובעיקר בכל מה שנוגע ליין ולזמן.

נראה שהכינור קשור בקשר עמוק לחג הפורים. ידועה האמרה שהמילה כינור מורכבת מאותיות כ"ו נר – נר ה', אור ה'. במגילת אסתר, כידוע, לא נזכר כלל שם ה', משום שנס המגילה הוא נס נסתר – נס המתממש

יוסף ניגון

אחיה כהן | ACHIYA11@GMAIL.COM

A 	Gm 	F 	Bb 	A 	Am 	F#m7(b5)
Em 	Em/D 	C#m7(b5) 	C7(#11) 	B 	E7 	Am
F#m7(b5) 	Em 	Em/D 	C#m7(b5) 	C7(#11) 	B 	Am
D 	Em 	G 	Bm 	Bb 	Dm 	Db
Fm 	Am 	D 	A 			

המוזיקה של אחיה להאזנה בספוטיפיי
<https://open.spotify.com/artist/39CggA7EEpUzSkKT200E2e>

המוזיקה של אחיה להאזנה ביוטיוב
<https://youtube.com/playlist?list=PLneM1yqZRfckDVwUd6gpNDKu2W8uruDSS&si=5GbbeuMy2XdQSOqM>

כשחושבים על מוזיקה כמורשת אישית, לפעמים הסיפור לא נמצא ממש באור הזרקורים. כך קרה עם יוסי פיאמנטה, דמות שהשפיעה על חיי ועל המוזיקה שלי יותר ממה שיכולתי לדמיין. ההיכרות שלי עם יוסי התחילה דרך אבא שלי. יוסי, שבעצם חזר בתשובה עם אבא שלי, או יותר נכון, החזיר בתשובה יחד עם אחיו אבי פיאמנטה ע"ה את אבא שלי, היה האיש שלימד אותנו להקשיב למוזיקה, להרגיש אותה. ההשפעה הזאת חלחלה אליי, דרך האלבומים שאבא שלי שמע לאחר מכן כשנולדתי, ודרך הניגונים של יוסי.

עשר שנים לפני מותו, יוסי, שהיה אז גר בניו יורק, חזר לארץ. כאן, התחברנו מחדש. התחלתי לנגן איתו לא מעט, ולגלות עולם חדש של מוזיקה. אבל המפגש האישי שלנו הגיע לשיאו ביום שאחרי ההלוויה שלו. **באותו יום, תוך מחשבה על אחד הניגונים היפים שלו, "חלום הגאולה" ("of redemption Dream")**, כתבתי את "יוסף ניגון". זה היה הלחן הראשון שלי שהוצאתי לאור, ובאמת, זה היה הפתח שלי לשחרר לעולם את היצירות שכתבתי. מאז, ברוך השם, הוצאתי עוד חומרים, ואני מקווה להוציא עוד הרבה מוזיקה בהמשך.

חלק ראשון
A | Gm | F | Bb | A | X2|

חלק שני
| Am F#m7(b5) | Em Em/D |
| C#m7(b5) C7(#11) | B E7|

חלק שני - פעם שניה
| Am F#m7(b5) | Em Em/D |
| C#m7(b5) C7(#11) | B|

חלק שלישי
| Am | D Em | G Bm | Bb Dm |
Db Fm | Am D | A | X2|

לטיפים שיעורים וקורסים

לקבוצת הווטסאפ
https://chat.whatsapp.com/LIvM1IXC2Ix1y7dt15Unj9?mode=gi_t

למערכת הדיור
<https://achiya.11.minisite.ms/10>

לאתר האינטרנט
www.achiyacohen.com

ר' יואל קאהן | YOELI.ROHN@GMAIL.COM

לא קשה לי להרויח, קשה לי להישאר

כשהשפע מגיעה, והכלי עדיין לא בטוח שהוא ראוי

יש משפט שאני כמעט לא מעז להגיד לעצמי בקול:

אני לא באמת מאמין שזה אפשרי. אני לא באמת מאמין שזה מגיע לי.

אני לא באמת מאמין שאני יכול להיות שם.

לא "שם" במובן הגדול. לא שפע דרמטי. לא הצלחה רועשת.

אלא שם - במקום שבו הדברים עובדים. מרגישים מדויקים. יציבים. קצת שקטים. בלי מאבק יומיומי.

זה מוזר, כי כלפי חוץ אני נשמע אחרת.

אני מדבר אמונה. מדבר השתדלות. מדבר אחריות. מדבר חינוך.

אבל בפנים, בשקט, יושב ספק קטן. לא דרמטי. לא צועק.

ספק ממסמס.

כזה שלא עושה רעש - רק עוצר תנועה.

זה לא ספק בהקב"ה וגם לא ספק בשפע.

זה ספק בי.

האם אני יכול באמת להיות אדם שדברים עובדים אצלו לאורך זמן?

לא נוגע - ומיד נסוג, אלא נשאר.

וכאן עולה שאלה כואבת שאני סוחב שנים:

הצלחה?

איך זה שכל פעם, רגע לפני שהדברים מסתדרים - משהו אחר קורה?

רגע לפני שהשקט מגיע. רגע לפני שזה נהיה יציב. רגע לפני שאני יכול לנשום.

וכל פעם,

דווקא שם - אני זז. כיוון חדש. סיבוך מיותר, עומס שלא חייב להיות.

יש בי מנגנון שקט שלא נותן לדבר, להיות פשוט יותר מדי זמן.

זו לא תקלה. זו לא מקריות. זו זהות.

כל עוד אני לא באמת מאמין שזה אפשרי, אני נשאר באזור מוכר:

האדם שמתאמץ. האדם שנלחם. האדם ש"עוד לא הגיע לשם".

יש בזה אפילו משהו מכובד. משהו שנשמע "עמוק", "רוחני", "בתהליך".

אבל אם אאמין שזה כן אפשרי, וגם מגיע לי, וגם אני יכול להיות שם - אצטרך לוותר על הזהות הזו.

ואז עולה פחד אחר, הרבה יותר עמוק:

אם אני כבר לא "בדרך" - מי אני?

אם אני כבר לא נאבק - מה מצדיק את הקיום שלי?

אם הדברים עובדים בלי כאב מתמיד - מה זה אומר על כל השנים שבהן סבלתי?

יש משהו מאוד מערער במציאות שלא דורשת ממני להוכיח את עצמי כל הזמן.

שפע לא מאיים כי הוא גדול. הוא מאיים כי הוא שקט.

וכאן מגיעה אמת כואבת עוד יותר:

אני כל כך רגיל לזה. כל כך הרבה שנים חי בכאב.

חי במצב של "אין לי".

זה כבר לא מצב - זו שפה פנימית. זו נשימה.

וכשזה מה שאני מכיר כל כך הרבה זמן, מאיפה בכלל אמורה לבוא האמונה שאפשר אחרת?

איך אדם שחי בחוסר אמור להאמין שמהוהו אחר אפשרי? שיכול להגיע שפע חדש?

איך אני, שהתרגלתי לשרוד, מדמיין חיים שלא בנויים על כאב?

וזה לא רק כסף. זו זהות.

כי אם כל החיים שלי נבנו סביב מאבק, סבל, והחזקה בכוח - אז האפשרות להיות משהו אחר לגמרי לא מרגישה אופטימית.

היא מרגישה לא אמינה.

וכאן מגיעה עוד אמת שאני לא אוהב להסתכל עליה הרבה זמן:

כמה שנים אני כבר במרחב הזה? כמה זמן אני חי, של "עוד קצת",

"עוד דיוק",

"עוד ניסיון"?

כמה צמתים כבר עברתי שבהם יכולתי לבחור אחרת - ונסוגתי?

הצעת עבודה שלא לקחתי כי "זה לא הזמן".

מהלך עסקי שלא סגרתי כי "עוד לא הרגשתי בטוח".

קשר שלא נכנסתי אליו באמת כי "צריך עוד לבדוק".

בכל פעם, זה לא נראה כמו בריחה. זה נראה כמו זהירות. כמו אחריות. כמו עומק.

אבל במבט לאחור מתגלה דפוס כואב: לא נפילתי בגלל חוסר יכולת. לא בגלל חוסר כישרון. ולא בגלל חוסר אמונה בדיבורים.

נפילתי כי עמוק בפנים לא באמת האמנתי שזה אפשרי.

לא באמת האמנתי שזה יכול לקרות לי.

לא באמת האמנתי שאני מסוגל לזה. ולא באמת האמנתי שזה מגיע לי.

אמרתי לעצמי שאני יכול. דיברתי אמונה. דיברתי השתדלות. דיברתי ביטחון.

אבל עמוק-עמוק - אם אפשר לשקר בו - לא האמנתי שזה יקרה.

וכשלא מאמינים באמת, גם כשמתקדמים - נשארים עם רגל אחת אחורה.

דוגמה אישית:

יש רגעים שבהם הדברים כמעט מסתדרים.

לא בגדול - אבל מספיק כדי לשים לב.

שקט קטן. הקלה.

עניין של "הי יכול לעבוד".

וברגע, כמעט בלי לשים לב, אני מתחיל להכניס רעש.

עוד עומס. עוד לחץ.

עוד התחייבות שלא באמת צריך.

לא כי רע לי - אלא כי השקט הזה מרגיש לי מסוכן.

וכשאני בודק ביושר, אני מגלה אמת לא נוחה:

אם באמת טוב - אין לי יותר על מה להתלונן.

אין לי יותר את מי להאשים. אין לי יותר סיפור למה זה קשה.

ואז עולה שאלה שאני כמעט תמיד בורח ממנה:

אם הכול בסדר - מי אני עכשיו?

דוגמה עסקית:

בעסק זה אפילו יותר חד.

העסק מתחיל לעבוד. לקוחות מגיעים.

הכסף נכנס. המערכת מתייצבת.

ואז -

דווקא אחרי ההצלחה - אני מזויז.

רעיון חדש באמצע. שינוי כיוון. פתיחת חזית נוספת.

לא כי צריך - אלא כי יציבות מרגישה לי מאיימת.

כי אם העסק עובד, בלי דרמה, בלי לחץ תמידי - אני כבר לא יכול להגיד ש"זה רק בגלל התנאים", או ש"עוד לא סגרתי את זה".

אני צריך להסכים שזה שלי. וההסכמה הזו כבדה יותר מכל קושי. ואז האמת מתבהרת, בלי רחמים:

אני לא באמת פוחד להיכשל. אני פוחד שאם אצליח - לא יהיה לי יותר מאחורי מה להתחבא.

לא יהיה "עוד רגע".

לא יהיה "כמעט".

לא יהיה "אחר כך".

רק אני. עם מה שיש לי.

ועם השאלה הכי מפחידה מכולן: אם זה באמת אפשרי, ואם זה באמת מגיע לי - האם אני מוכן להיות האדם שיש בו לא לרגע,

אלא לאורך זמן?

התז הפנימי

למה הכלי מפחד מהשפע יותר מהחוסר?

יש טעות נפוצה: אנשים חושבים שהם בורחים מהכאב של החוסר.

האמת הפוכה. רובנו בורחים מהשקט שהשפע מביא איתו.

כי כאב מוכר. מאבק מוכר. יש בו שפה ברורה:

מי אשם. למה זה קשה. מה עדיין לא הסתדר.

אבל שפע? הוא סוגר סיפורים.

יש - ואין יותר על מי לכעוס. אין יותר למה לחכות. אין יותר "כמעט".

והזהות - שהתרגלה לחיות בתוך מאבק, לא יודעת מי היא בלי זה.

המנגנון האמיתי לא יושב בפחד מכישלון - אלא בפחד מחשיפה בלי כאב.

כל עוד אני נאבק - אני יכול להיות "בדרך".

כל עוד אני סובל - אני עדיין צודק. כל עוד קשה - הזהות שלי מוגנת.

אבל אם טוב? אם שקט? אם עובד? אז אין יותר מסכת מאמץ.

אין יותר תירוץ מוצא. אין יותר סיפור שמחזיק אותי.

רק אני - עם מה שקיבלתי. וכאן נכנסת טעות עדינה, כמעט רוחנית:

הזהות מלבישה את הפחד בלבוש של עומק.

"עוד לא תיקנתי".

"עוד לא הכנתי כלי".

"צריך עוד בירור".

"זה לא הזמן".

זה נשמע אחראי. זה נשמע רוחני. זה נשמע נכון.

אבל בפנים - זה פחד פשוט:

אם אקבל, אצטרך להסכים שזה שלי.

בלי סבל. בלי מחיר. בלי הצדקה. השפע לא נתקע כי אין שפע.

הוא נתקע כי הכלי לא בטוח שהוא ראוי לו - לא לרגע של התעלות, אלא לשגרה.

כי שפע מתמשך דורש דבר אחד בלבד:

הסכמה פנימית להיות אדם שחי בלי מלחמה תמידית.

והרבה מאיתנו פשוט לא רגילים לזה.

האמת האחרונה היא זו: הכאב, הפחד, חוסר הוודאות - לא מגיעים מהעולם. לא מהמציאות. ולא מהכסף.

הם קורים רק מולי.

אין רעש.

אין דרמה.

אין חוסר.

רק אני - והשאלה השקטה:

אם באמת אפשר אחרת - האם אני מוכן לוותר על הזהות שבניתי סביב הכאב?

מסע 'אור עולם' לפולין - כ"א אדר תשפ"ו

נסיעה נדירה לתפילה והתעוררות מסע משפחות מתומצת נוקב ומרגש, השווה לכל נפש

תפילה על ציון הרה"ק רבי אלימלך מליזענוסק זי"ע, ביום ההילולא

וסיור ממלמל ומרומם בסמטאות קראקא העתיקה, ובמחנות העקידה אושוויץ

בהנחיית איש הלב וההיסטוריה • הרב ישראל גולדווטר שליט"א • ראש מכון "אור עולם"

לפרטים בירורים והרשמה:
קו 'אור עולם' - 45-45-45-0733 שלוחה 3-7
מרכז 'אור עולם' - 45-45-45-02 שלוחה 1
ניזון נגבל פרופסור בשליחת מייל לכתובת:
P0733454545@GMAIL.COM

מלונות נוחים **אוטובוס נוח** **ארוחות מפוארות**
המו אור: ראשון י"ם אדר | 11:00
וחיתה: שלישי כ"א אדר | 08:00

165	Gm	סול מינור	אשרי אדם עוז לו בך
165	Gm	סול מינור	אשרי אדם עוז לו בך
165	Gm	סול מינור	אשרי העם
165	Gm	סול מינור	בשמחה דארף מען צוזען
165	D	רה מז'ור	השם הוא מלכינו
165	Gm	סול מינור	ואתה אמרת
165	Fm	פה מינור	וטהר לבנו
165	Fm	פה מינור	וידעו (בעלזא)
165	G	סול מז'ור	וימלא משאלותינו
165	Gm	סול מינור	וכל קרני רשעים
165	Em	מי מינור	ונשגב השם לבדו (סקולען)
165	Fm	פה מינור	וקרב פזורנו
165	Fm	פה מינור	ותגלה ותראה
165	F	פה מז'ור	חסדי השם
165	Fm	פה מינור	טוב להודות
165	Gm	סול מינור	יבנה המקדש
165	G	סול מז'ור	כאפט אריין א וודקה
165	Am	לה מינור	כי הרבית
165	Gm	סול מינור	כי ל-ד' המלוכה
165	Fm	פה מינור	ממצרים גאלתנו
165	Em	מי מינור	נא הקם במהרה
165	Fm	פה מינור	נאר אמונה
165	Gm	סול מינור	נאר אמונה (והשיב)
165	Cm	דו מינור	ניגון רבי חיים ברים
165	F	פה מז'ור	על זאת
165	Gm	סול מינור	צמאה לך נפשי (מהיר)
165	Fm	פה מינור	שבשפלנו זכר לנו
165	F	פה מז'ור	תהא השעה הזאת
130	Gm	סול מינור	אוי טאטע העלף אונז שוין
130	Gm	סול מינור	אחד יחיד ומיוחד
130	Em	מי מינור	אל תעזבני (סקולען)
130	G	סול מז'ור	אם אין אני לי מי לי (מז'ור)
130	Fm	פה מינור	אם אין אני לי מי לי (מינור)
130	Gm	סול מינור	אנא ה הושיעא נא (פיני איינהורן)
130	Fm	פה מינור	אעופה אשכונה

BPM	KEY	סולם	שם השיר
165	Cm	דו מינור	ליהודים (אוי אוי אוי)
165	Fm	פה מז'ור	ליהודים היתא אורה ושמחה פה
165	Fm	פה מז'ור	משנכנס אדר
165	Dm	רה מינור	גט'ס אריין א נחמ'לה
165	F	פה מז'ור	תשעותם
165	F	פה מז'ור	אתה בחרתנו
165	Fm	פה מינור	נאר אמונה
165	Fm	פה מינור	האטס געפולט אלעס גוט
165	Em	מי מינור	חייב איניש לבסומי
165	Fm	פה מינור	ליהודים (והשיב)
165	F	פה מז'ור	המה כרעו ונפלו (פריד)
165	Fm	פה מינור	להודיע
165	Fm	פה מינור	ומרדכי יצא
165	D	רה מז'ור	ונהפוך
165	Gm	סול מינור	אם על המלך
165	Fm	פה מינור	מחה תמחה
165	Gm	סול מינור	שושנת יעקב
165	Fm	פה מינור	ותוסף אסתר קלי למה
165	Gm	סול מינור	ויהיה בימי אחשוורוש פה
165	F	פה מז'ור	וכל קרני רשעים פה
165	Fm	פה מינור	ככה יעשה
165	Fm	פה מינור	עוצו עצה
130	Fm	פה מינור	ואני לא נקראתי לבא פה
130	Gm	סול מינור	ומרדכי יצא סול
130	Fm	פה מינור	ומי יודע פה
130	F	פה מז'ור	ונהפוך הוא אשר ישלטו (מז'ור)
130	Dm	רה מינור	בך בטחו
90	Gm	סול מינור	ותוסף אסתר (פנה לעלבון)
90	Gm	סול מינור	ותוסף אסתר (וניקיתי דמם)
65	Dm	רה מינור	ותוסף אסתר (מוטי ויזל)
	Fm	פה מינור	לחיים לחיים
	Fm	פה מינור	אהללה
165	Gm	סול מינור	אורך ימים אשביעהו
165	Fm	פה מינור	אימתי קאתי מר

רה מינור	לה מינור
רה 0	לה 0
מי +2	סי +2
פה +3	דו +3
סול +5	רה +5
לה +7	מי +7
סי +9	פה +8
דו +10	סול +10

בקצרה

שמחים להגיש בפניכם רשימה מיוחדת של שירים לריקודים, ערוכה ומסודרת לעבודה מקצועית ומדויקת. קלידן? זמר? קחו את הרשימה אתכם לעבודה באולם, באירוע ובכל מקום - ועבדו עליה באופן יסודי.

הרשימה נערכה לאחר מחשבה והשקעת זמן, במטרה להנגיש לכם את השירים בסולמות המתאימים, מרוכזים בצורה מסודרת וברורה: כל שיר, בכל סולם רלוונטי, ובקצב ההולם אותו. כמובן שהבחירה האישית בידיכם - ניתן להעלות סולם, להוריד סולם, ולהתאים את הקצב לפי הצורך והקהל.

פורים הוא חג של שמחה ללא גבולות. גם במוזיקה אפשר לפרוץ את המסגרת - לעלות, לרדת, לשנות ולהעז - העיקר להרבות שמחה בבתי ישראל.

פורים שמח!

130	Gm	סול מינור	ניגון הקפה בעלזא ב
130	Am	לה מינור	נשפינו חכתה (סקולע)
130	Em	מי מינור	פועל גבורות (ליפא)
130	Em	מי מינור	צווה צווה
130	Fm	פה מינור	קול מבשר ואומר (יואלי דוידוביץ)
130	Fm	פה מינור	רבינו שאג
130	Fm	פה מינור	רבינו שאג
130	Gm	סול מינור	שבת והילג ביסט שבת
130	Gm	סול מינור	שישו ושמחו
130	Em	מי מינור	תורת השם תמימה באבוב
120	E	מי מז'ור	יש בורא עולם
120	Fm	פה מינור	ניגון לעלוב
	Fm	פה מינור	ניגון הרבי מריבניץ
65	Cm	דו מינור	ויהיה זרעי
65	Fm	פה מינור	שערי שמים
65	Gm	סול מינור	ונפשי שפכי (בנצי שטיין)
65	Fm	פה מינור	לבקש רחמים
65	Fm	פה מינור	שערי שמים (פנחס ביכלר)
70	Fm	פה מינור	ויהיו רחמיק (קרילן)
65	Cm	דו מינור	אני מאמין
65	Dm	רה מינור	צמאה לך נפשי (חב"ד)
65	Fm	פה מינור	ניגון רז'ין - אם תעירו
65	Gm	סול מינור	מענטשעלע (רבש"ע כמו שכבש)
65	Gm	סול מינור	לאמיר דערציילן די מעלות
65	Fm	פה מינור	ביון קרעטשמע
65	Am	לה מינור	ישר כח באשעפער (ליפא)

130	Bm	סי מינור	אש תמיד (אונגר)
130	Fm	פה מינור	אשר בחר בנו (הלבשה של סאמעט&אילסון)
130	F	פה מז'ור	אשרינו
130	Em	מי מינור	אשרינו (סנדי דינקל)
130	Gm	סול מינור	באשעפער רחמים (יואלי דוידוביץ)
130	Gm	סול מינור	די רבי האט געהייסן פריילאך זיין
130	Fm	פה מינור	דע לך בני (יואלי קליין)
130	Gm	סול מינור	הבל הבלים
130	Am	לה מינור	הודו להשם כי טוב (הפעם אודה את השם)
130	Em	מי מינור	הושיעה את עמך
130	Gm	סול מינור	הושע נא
130	G	סול מז'ור	היי צמאה
130	Gm	סול מינור	וידעו כי אתה שמך ד'
130	Gm	סול מינור	וכל מאמינים שהוא לבדו הוא (וטהר ליבנו)
130	Fm	פה מינור	ולא יכלמו לנצח
130	Gm	סול מינור	ועל הכל השם אלוקינו
130	Fm	פה מינור	זכינו
130	Gm	סול מינור	טאטליה קאם שוין אהים
130	Fm	פה מינור	טאטע איך דאנק דיר
130	Gm	סול מינור	יא די דיי (שמוליק קליין)
130	Gm	סול מינור	יבנה המקדש
130	Gm	סול מינור	כולם אוהבים
130	Fm	פה מינור	להתדווע ולהגלות (בערי וובר)
130	Gm	סול מינור	להתודוע ולהגלות
130	Gm	סול מינור	לכבוד התנא
130	Am	לה מינור	לעורר ליבי (מנדי וייס)
130	Gm	סול מינור	לעשות נחת רוח
130	Gm	סול מינור	מה שהיה היה (וואס איז גיווען ..)
130	Gm	סול מינור	מזמור לתודה
130	Fm	פה מינור	מי יתן מנוחתי
130	Fm	פה מינור	מלוך
130	Gm	סול מינור	ממלא כל עלמין
130	Fm	פה מינור	ממלכת כהנים (יואלי דוידוביץ)
130	Gm	סול מינור	נאר אמונה

לה מינור	רה מינור
0 לה	0 רה
+2 סי	+2 מי
+3 דו	+3 פה
+5 רה	+5 סול
+7 מי	+7 לה
+8 פה	+9 סי
+10 סול	+10 דו

בקצרה

שמחים להגיש בפניכם רשימה מיוחדת של שירים לריקודים, ערוכה ומסודרת לעבודה מקצועית ומדויקת. קלידן? זמר? קחו את הרשימה אתכם לעבודה באולם, באירוע ובכל מקום - ועבדו עליה באופן יסודי.

הרשימה נערכה לאחר מחשבה והשקעת זמן, במטרה להנגיש לכם את השירים בסולמות המתאימים, מרוכזים בצורה מסודרת וברורה: כל שיר, בכל סולם רלוונטי, ובקצב ההולם אותו. כמובן שהבחירה האישית בידיכם - ניתן להעלות סולם, להוריד סולם, ולהתאים את הקצב לפי הצורך והקהל.

פורים הוא חג של שמחה ללא גבולות. גם במוזיקה אפשר לפרוץ את המסגרת - לעלות, לרדת, לשנות ולהעז - העיקר להרבות שמחה בבתי ישראל.

פורים שמח!

פורים כל השנה, וזה עצוב.

רחובות מלאים בתחפושות. ילד אחד שוודד, ילדה אחת כלה, אחר שוטר ועוד אחד מלך.

הבת שלי הסתכלה על ילד שהתחפש לשוודד. מבחינתה הוא נראה אמיתי.

אבל אני, כאדם מבוגר, יודע את האמת. הוא לא שוודד. זו תחפושת. זו מסכה.

ואז נפלה בי תובנה.

אדם בריא לא מתבלבל בין האדם לבין התחפור שות שלו. הוא יודע להבדיל בין מי שהוא באמת לבין מה שהוא לובש מבחוץ.

ופתאום הבנתי כמה זה קורה בעולם האמיתי.

במיוחד אצל אמנים.

כשאמן עולה לבמה בלי ביטחון מלא, בלי חיבור לעצמו,

הוא לא באמת עולה כעצמו. הוא עולה עם מסכה.

הוא שר נכון. הוא מנגן מדויק.

אבל חסר שם משוהו.

והקהל מרגיש את זה מיד.

תראו את רבי שלמה קרליבך. הוא לא עלה לבמה כדמות. הוא עלה לבמה כאדם.

הוא לא ניסה להרשים. הוא לא ניסה להיות מושלם.

לפעמים הקול נשבר, לפעמים זה לא היה מדויק מבחינה מוזיקלית.

אבל היה שם דבר אחד חזק יותר מהכול: אמת.

וכשקרליבך שר, אנשים לא רק שמעו שיר.

הם הרגישו שרואים אותם. כי הוא לא שר מעליהם. הוא שר מתוכם. וזה מה שיצר את החיבור האדיר שלו עם אנשים.

לא השלמות. הנוכחות.

כי חיבור אמיתי לא נוצר משלמות. חיבור אמיתי נוצר מחשיפה.

בכל קשר עמוק בין אנשים יש עיקרון אחד פשוט.

היכולת לתת לשני לראות אותך כמו שאתה באמת. בלי תחפושות. בלי מסכות.

בלי ניסיון להיות מישהו אחר. ברגע שאתה מסתתר, גם אם זה בעדינות, החיבור נחלש.

וברגע שאתה נוכח באמת, בלי הגנות, בלי משחקים, משהו נפתח.

הקהל לא מחפש דמות מושלמת. הוא מחפש אדם אמיתי.

אולי אנחנו חיים קצת בפורים כל השנה. לובשים מסכות של ביטחון, של שלמות, של שליטה. מפחדים שיראו מי אנחנו באמת.

אבל האמת היא פשוטה. דווקא כשאתה מוריד את המסכה, דווקא כשאתה מפסיק להסתתר,

שם מתחיל החיבור האמיתי.

תהיה אתה.

זה הדבר הכי חזק שיש.

פורים שמח.

איזה שיר רמוז בתמונה הזאת?

* הריבועים מסמלים את מספר המילים והאותיות של שם השיר

לשליחת תשובה לחצו כאן

בין פותרי החידה יוגרל חידון של "מי בראש" לפסח

פתרון החידה מהמגזין הקודם: שם השיר הוא - "אילן במה אברוך"

והזוכה בהגרלה שנערכה בין פותרי החידה: gabrielsalmun@gmail.com

תוכנית הקליקרים המדליקה של מי בראש

תכנית קליקרים חכמה שתוציא את הקהל עם אש בעיניים!

או לחצו כאן! | 050-416-0987 | mibarosh1@gmail.com

המונטעמעיטס כיוותר צולאשן זמירות

מיקס-סאמעט
אהרלה סאמעט | צביקי לוי

ויבשר לנו
מנדי וייס | מוטי גולדמן

כאילו
יודי ביאליסטובסקי

זינגער מיט די זינגערס
שרולי זינגר

מי יודע
יהודה מנהיים | מנדי גולדברג

מעלות
אלימלך בלומענברג

ונתנו
ליפא שמעלצער

פורים מיקס 2026
שמילי לנדאו

עולמות
פיני אינהורן

מערכת ה-AI שלי קיבלה יכולת פעולה

כולם מדברים עליו, כולם מסתקרנים – וגם אני לא הצלחתי להתעלם. השבוע התקנתי על השרת שלי את 'OpenClaw' הכלי שמוזכר לאחרונה לא מעט – וכבר לאחר כמה ימים הבנתי שאין מדובר בעוד צ'אטבוט רגיל, אלא במערכת מסוג שונה.

הרעיון שמאחוריו פשוט אך משמעותי: להעניק למערכת ה-AI יכולת פעולה. עד כה, כלי AI כדוגמת ChatGPT יודעים לנסח ולהשיב היטב – אך פעילותם מוגבלת לחלון השיחה. אתה שואל, הוא עונה, ואת עיקר הביצוע אתה מבצע בעצמך OpenClaw. מרחיב את הגבול הזה. מתקנים אותו על השרת, מחברים למערכת ההודעות – ומאותו רגע הוא אינו רק משיב, אלא גם פועל.

ומה שמפתיע במיוחד: הוא מסוגל לקרוא מיילים, לבדוק את היומן – ולפעול בהתאם. ללא פתיחת

אפליקציה וללא יוזמה מצידך. זיהה פגישה למחר? הוא יזכיר. חשבון שטרם שולם? תישלח תזכורת. היוזמה אינה תמיד מצד המשתמש – אלא גם מצד המערכת.

OpenClaw אינו מודל AI בפני עצמו – אלא מעין גוף תפעולי, שאליו ניתן לחבר את המודל הרצוי.

ואז מגיעים ה"סקילים" – יכולות ייעודיות. סקיל הוא למעשה חוברת הנחיות

ממוקדת, שמלמדת את הבוט תחום מסוים. יש סקילים למגוון תחומים, ואף סקיל המיועד לאבטחת שרתים. משמעות הדבר היא שאפשר לבקש ממנו להקים אתר, ולאחר מכן להנחות אותו לבדוק נקודות תרופה ולחזק את האבטחה – והוא יודע לבצע.

ייחוד נוסף: המערכת מסוגלת ליצור סקילים בעצמה. למשל, ביקשתם ממנו לנסח פוסט והתקבלה תוצאה מוצלחת במיוחד. ניתן להורות לו להפיק מכך סקיל שיכתוב בעתיד פוסטים באותו סגנון. מכאן ואילך – הוא זוכר ומיישם.

כאן גם עולה דוגמה המלמדת על האחריות הנדרשת בשימוש בכלים כאלה: פותחה רשת חברתית ייעודית לבוטים של AI, שנבנתה על ידי בוט. בתוך זמן קצר נרשמו אליה בוטים רבים. אולם מאחר שלא הוגדרה אבטחה מספקת, פרצת מידע גרמה לחשיפת

נתונים – והמערכת התרוקנה במהירות. הטכנולוגיה עצמה פועלת היטב, אך יש להקפיד על שימוש מושכל ומוגן.

נראה שאנו מצויים בראשיתה של תקופה חדשה. מערכות AI אינן מסתפקות עוד במענה לשאלות – הן מבצעות פעולות. מי שמבקש להכיר את ההתפתחות הטכנולוגית שאינה נעצרת לרגע – נכון שיכיר את הכלים וילמד להשתמש בהם באחריות ובשיקול דעת.

המשכנתה והנחש

הריבית והמימון

בפרשת משפטים מופיע הפסוק המוכר: **"אם כסף תלווה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך"**. ורשי מפרש את המילה **נשך** - ריבית, ומבאר שהיא כנשיכת נחש: חבורה קטנה שאינה מורגשת, ופתאום היא מתפשטת ומגיעה עד לראש.

התיאור הזה מדגיש כיצד הריבית, גם כשהיא מתחילה במעט, עלולה לצמוח ולהכביד על האדם לאורך זמן, כמעט מבלי שהוא שם לב.

המחיר האמיתי של הבית

דמיינו עולם שבו אין בנקים, אין מימון, אין אפשרות ללוות כסף כלל. כמה היה עולה לרכוש דירה במצב כזה? עבור רוב האנשים, מדובר בכסף שאי אפשר היה לחסוך במשך שנים רבות, ולעיתים בלתי אפשרי לחלוטין. במציאות הזו, רק מי שיש לו הון עצמי עצום היה מסוגל לרכוש נכס, וכל השאר היו נשארם מחוץ לשוק.

האפשרות ליטול הלוואה בנקאית שינתה את הכללים באופן מהותי. היום כמעט כל אדם יכול לגשת לבנק, לקבל משכנתא ולהתחיל את תהליך רכישת הבית. זוהי כמובן ברכה, אך היא גם חלק מהסיבה שמחירי הנדל"ן ממשיכים לעלות. ככל שהמימון זמין ונגיש יותר, הביקוש גדל, והדירות

הופכות יקרות יותר. מימון קל לא רק מאפשר רכישה – הוא גם מייקר את השוק כולו.

לצד היתרונות, קיים הכאב הפוטנציאלי. מה שרש"י קורא לו נחש. שהריבית מכלה את ממונו של אדם.

משכנתא מצריכה תשלום ריבית והצמדה, שתופסים את מרחב התקציב לאורך

שנים. רבים מרגישים בתחילת הדרך שהתשלום החודשי סביר ונגיש, אך עם הזמן ההצמדה למדד, ריבית משתנה או עליית מחירים מגדילים את העלות הכוללת. במילים אחרות, הריבית וההצמדה עלולות להפוך לנחש חבוני שמכביד על החיסכון והביטחון הכלכלי.

לכן חשוב להיות מודעים למנגנון הזה, ולבדוק את המשכנתא באופן שוטף. ולתכנן תזרים חודשי מותאם, מה שיכול להפוך את החוב לכלי ניהול יציב ולא לעול בלתי צפוי. הבדיקה והמודעות הן הכלים המרכזיים שמונעים מהנחש החבוני להפוך לבעיה אמיתית.

בנוסף, חשוב לזכור: עצם הזמינות של מימון בקלות היא מצד אחד פתרון אישי, ומצד שני גורם מייקר בשוק הנדל"ן כולו. כשהביקוש למימון קל ונגיש, המחירים עולים, והנכס הופך יקר יותר עבור כולם. התוצאה היא שהמשכנתא הופכת להיות

לא רק כלי אישי אלא גם חלק מהמערכת שמעצימה את יוקר המחירה והנדל"ן.

התורה מלמדת אותנו להזהר מהריבית ולנהל אותה בחכמה, והלקח הזה רלוונטי גם בעידן המודרני. האפשרות ללוות כסף בקלות היא ברכה, אך גם מנגנון שמייקר נכסים ומכביד על התקציב לאורך זמן. חשוב מאוד לעצור מדי פעם, לבדוק את עצמנו ואת המשכנתא.

ולהבין שאולי דווקא מתאים לנו להעלות בהחזר החודשי לבנק כדי לצמצם בשנים ולייעל את המשכנתא.

כך נוודא שהמשכנתא נשארת כלי בטוח לבניית עתיד כלכלי, ולא נחש חבוני שיכול להפגיע ולהכביד על החיים.

מזמינים אתכם לפרסם במגזין 'זמרה' ולהיחשף לקהל עצום
בפלטפורמה איכותית ומכובדת.

לפרטים נוספים ניתן לפנות בדוא"ל: S@FREID.CO.IL

מי התחפש ללקוח המעצבן?

מכירים את הלקוח ה"המן"?

הוא מתקשר בשיא הלחץ, בדיוק כשאתם בשיא הלחץ ומתחיל לשבת לכם על הווריד...

"מה?! אתם נורמליים?! הוא יורה, יש לי מישהו שעושה את זה בחצי מחיר! כולה שעתיים עבודה, מה הסיפור?"

ואחרי שסגרתם איתו בהנחה (כי הוא "ממש לחוץ" ואתם "ממש רוצים לתת שירות"), הוא הופך למנהל העבודה שלכם.

"רק עוד תיקון קטן בלוגו", "רק שאלה קטנה", "רק עוד שיר אחד לאחיין של הכלה שהיה פעם ילד פלא".

ככה זה בתחום שלנו...

זה מרגיש כמו חסם שאי אפשר לעבור. כי "ללקוח פוטנציאלי אסור להגיד לא". "אני לא רוצה להישאר עם ערב פנוי ביומן".

אז אתם לובשים מסכה של "איש נחמד", לוקחים את העבודה בשיניים חורקות, ומרגישים שאין מה לעשות, זה הלקוחות שמגיעים...

אז זהו, שממש לא!

מי שמביא את הלקוחות האלו - זה (במחילה מכבודכם) אתם.

לקוח שמתמקח על המחיר, הוא פשוט לקוח שלא ראה את הערך הייחודי שלכם,

הוא רואה רק את הטכניקה: את המצלמה, את המקלדת, את הגרפיקה. ומבחינתו? נותן שירות תמיד אפשר להחליף במישהו זול יותר.

כשאתם חייבים לסגור את היומן ולוקחים כל מה שזו, העיקר לא לשבת בלי עבודה, אתם משדרים שאתם "ידיים עובדות" שעובדות רק בשביל הכסף.

לעומת זאת כשאתם מדברים על הערך שאתם מביאים, על הרגעים המרגשים ועל השקט הנפשי,

כשאתם יודעים להגיד "לא" ללקוחות שלא מתאימים לכם, אתם משיגים לאט לאט את סגנון הקהל שלכם, הלקוחות המתישים יעלמו, והיומן יתחיל להתמלא באנשים שרוצים דווקא אתכם.

מי שנכנס...

שיווק חכם הוא לא רק איך למלא את היומן הכי מהר, אלא איך למלא את היומן בצורה נכונה.

בדיוק כמו חברת תעופה או בית מלון: יש לכם "תאריכי זהב" - אלו תאריכים שהביקוש בהם וודאי. כשאתם סוגרים אותם חצי שנה מראש עם "לקוח המן" במחיר רצפה רק מתוך פחד, אתם לא "הולכים על בטוח", אתם מפסידיים כסף בוודאות. חסמתם את האפשרות ללקוח הטוב שוודאי היה מגיע.

לעומת זאת, יש "תאריכים מתים", שם? אין בעיה. תמלאו חורים גם בלקוחות פחות רצויים, אבל תדעו לא להשקיע שם את כל האנרגיה שלכם.

שורה תחתונה:

אתם לא צריכים "עוד אירועים". אתם צריכים את האירועים הנכונים.

תעבדו עם אסטרטגיה מסודרת.

תנהלו את היומן ואת התאריכים שלכם בחכמה, אל תעבדו מהפחד של "מה יהיה מחר". תגדירו יעדים, תבנו תדמית של איכות, ותראו איך המציאות מתיישרת לפי המנגינה שלכם.

וכמובן, להתפלל.

אנחנו עושים את ההשתללות להיות הכלי הכי מקצועי ומרגש, אבל ה"חן" בעיני הלקוחות והפרנסה ברווח - זה שפע שמגיע מלמעלה. תתפללו שתהיו שליחים טובים לשמח אנשים טובים.

רוצים להוריד את המסכות? פגישת אפיון ראשונית ב-750 ש"ח בלבד לקוראי 'זמרה'

בואו נתחיל לעבוד: mashovdavid@gmail.com

"ויסעו מחרדה ויחנו במקלה" (ברך משה)
התפילה בציבור מצילה את האדם מפחדים וחרדות

טיפ למחר בבוקר

בטלפון הבא, כששואלים אתכם "כמה?", תזרקו מחיר גבוה ב-20% מהרגיל. בלי לגמגם ובלי להתנצל. אם הלקוח בורח? מעולה, ניצלתם מ"המן טרדן". אם הוא נשאר? זכיתם בלקוח שמעריך איכות ויביא עוד לקוחות כאלה. יאללה תשתללו. עד דלא ידע...

חולם להתחדש בסט מעודכן בלי להוציא אלפי שקלים?

יוסי טכובר, אמן מקצבים לאורגני Yamaha, מזמין אותך לרכוש סט מלא של מקצבים וסאונדים.

וכעת לכבוד פורים –
במחיר חד פעמי לשבוע אחד בלבד!

מתנה מיוחדת:
10% הנחה
למגיעים דרך מגזין 'זמרה'

בנוס מתנה:
הרוכשים עד פורים מקבלים עדכון נוסף חינם!

לפרטים ויצירת קשר:
0583294240
Y0583294240@GMAIL.COM

YT

לתגובות הערות והארות Y@FREID.CO.IL

אני לא רוצה להצטייר כאחד שמחכה להגיב... אבל אין מה לעשות... הרגע סיימתי לקרוא את הגיליון הרביעי... יש לי הרבה מה לומר.

אני אתחיל עם המדור האהוב עליי – אקורדים למתחיל. פשוט התלהבתי מהבחירה של השיר... וואו! אין מילים. אז זה דבר ראשון.

דבר שני, קראתי שמישהו הגיב על כל הנושא של המוזיקה האלקטרונית. האמת שאני אולי אסכים איתו בחלק מהדברים, אבל בכל זאת אני, ועוד רבים שאני מדבר איתם שמקבלים את המגזין במייל, מחכים לקבל מה שנקרא "תמונת מצב" או "סקירה" על עולם המוזיקה שלנו – מה תכל'ס קורה בפן המוזיקלי של המוזיקה (אני מתכוון לאפוקי מה קורה בפן החיצוני, כגון מה הוציא איזה זמר וכו'). ואם היום אנחנו חיים בדור שתכל'ס המוזיקה האלקטרונית היא חלק מהעולם הזה, אז נכון שאולי יהיו כאלה שיגידו שזה לא נקרא מוזיקה, אבל למעשה זה מה שאנחנו צורכים, ומגיע לנו לדעת מהו המוצר הזה. נקודה.

והאמת, כך אני רואה את כל המדורים בגיליון – הכול נע סביב הידע שאותו אנחנו כל כך רוצים לצרוך על המוזיקה כפי שהיא. וזהו. ואת זה אנחנו מקבלים, ובגדול.

יכולנו ללכת לשמוע ולקבל חומרים על מוזיקה אלקטרונית מכל מיני מקומות אחרים... אולי. אבל סוף־סוף אנחנו יכולים לקבל זאת ממקום טוב וטהור – סך הכול מייל – זה מצוין.

דבר נוסף: במדור זמרה מקצועית עלה הדיון סביב השוני בין חתונה ישראלית לבין חתונה אמריקאית. אני חייב לציין בהקשר הזה שנכחתי בשני סוגי החתונות. נכון שהחתונות החוצנניות מדויקות יותר מוזיקלית, ומשקיעים שם יותר על הסאונד (לדוגמה: המתופף שנמצא בתוך קפסולה כזו...), וזה הסגנון. אבל אז אתה נכנס לחתונה ישראלית, ואתה מגלה אנרגיות ברמה אחרת. כמה זמן בחור ישראלי ממוצע שמגיע לחתונת חבר מסוגל לשבת ליד השולחן ולפורר שאריות שניצל בצלחת? מה לעשות – הציבור הישראלי מובנה על קפיץ קצר יותר, והוא זקוק ליותר אנרגיה מאשר מוזיקה... בכל אופן, בחתונה.

בכל אופן, עלון יפה ומושקע.
מיליון תודות.
אבי.

הזמרה

מוזקד

בקשות שירים

מחפשים שיר? או מחרוזת מוזיקלית לאירוע? ניתן לפנות אלינו ונשתדל לסייע. הבהרה: איננו מעבירים חומרים המוגנים בזכויות יוצרים.

מילות השיר

מחפשים את המילים לשיר מסוים? כאן תוכלו לקבל את מילות השירים בהתאם לבקשתכם.

נהיגות עושה את זה?!

לחבר שנפצע".

"ואתמול בלילה? בפעם השנייה? מה התירוץ?"

"איך אתה יודע שניגנתי גם אתמול בלילה?"

"זה התירוץ שלך, יהודה? איך אני יודע? זה לא תירוץ. תענה לי על השאלה: למה בוחר לך לנגן בציבור כשאתה יודע שכל כך חשוב לאבא שאף אחד מאיתנו לא ינגן בציבור?"

"למה זה חשוב לך?"

"למה זה חשוב לך לדעת למה זה חשוב לך?"

"כי למה שלא ננגן בציבור?"

"כי למה שלא נשמע בקול אבא שלנו?"

"מה אמרת, שלמה־נתן?"

"לא חשוב. בא ניגש לתכלית. אבא מבקש שתפסיק לנגן בציבור והוא ביקש למסור שאם אתה עושה את זה בשביל כסף, הוא יפצה אותך בכפל כפליים".

"טוב".

"אני יכול לבשר לו שהסיפור מאחורינו?"

"תאשר לו מה שאתה רוצה לאשר לו".

הם קמו ללכת. פגישה מזוהר בין אחים. קצרה וממוקדת מדי. במקום צדדי וחצי אפולולי. בלי כיבוד קל או שתייה. כמו צמד סוכני חרש במדינת אויב. על מפתן עזרת הנשים נזכר שלמה־נתן: "ותדע לך, שעוד לפני שאבא תפס אותך מגנן הוא היה מודאג. הוא אמר לי שאתה נראה לו מוטרד ממהו וביקש ממני לברר מה עובר עליך. מה אתה אומר, יהודה. מה עובר עליך?"

"מה שתגיד, העיקר שתהיה מרוצה", סיכם יהודה את תשובתו ויצא אל חדר המדרגות המוביל מעזרת הנשים אל הרחוב הירושלמי הקריר. שלמה־נתן סומר למקומו. אבא צדק. משהו עובר על יהודה.

הוא אף פעם לא ידע לעצבן ככה.

===

(המשך יבוא אי"ה)

את פתרונה. והיה פתרון. אבל ביצועו דורש מיהודה ריידר הקרבה עילאית בלתי מובנת מאליה. זמן השיחה התארך. המחוחותנים הביטו לעבר עמדת התזמורת כדי לבדוק מדוע אין שומעים את קולה. יהודה נסדק ראשון. לא הוא יהרוס לחתן ולכלה את יום שמחתם. "אישאר פה כדי לנווט את המקצבים", אמר. השניים הנהנו בראשיהם.

האורח פשט את מגבעתו והניחה על יתד בולטת. נעמד במקומו המתפנה של יהודה והחל מרחף באצבעותיו על הקלידים. יהודה הוסט הצידה וכיוון את המקצבים על אורגנו שלו כשוליית נגנים מתחיל וצמא תעסוקה. נחום חזר ולפת את המיקרופון והחל מסלסל בקולו הצלול כיון את הלהיט החדש של בני הישיבות. שמחת החתן והכלה ניצלה מהשמדה. המוניטין של דריילר חמקו מהכחדה. כבודו של יהודה נרמס בשער בת רבים.

ביתרת הלילה, עיף מעמל המקצבים ונשיאת האורגן לביתו, רמוס ומושפל מהזותו הפומבית, התקשה יהודה להירדם. אזניו בערו בשאון קולות של הדהודים חוזרים. והנה התוצאות של ליל הנדודים: מאיר־שמחה סוגר את הספר ודורש ממנו להתרכז.

ובערב יש לו על הראש את הפגישה עם שלמה־נתן שבא כנראה בשליחותו של אבא לאסור עליו את הנגינה ברבים.

*

הם ישבו ליד שולחן צר בעזרת הנשים האפולולית של בית כנסת שומם ונקי מרעשים. יהודה לא הגיב לשאלתו של שלמה־נתן. שמא משום ישירותה או מפני בוטותה. הוא המשיך להביט קדימה שקוע במחשבות ואפוף הרהורים. שלמה־נתן המתין והמתין. נכון, שאלה לא פשוטה שאל, אבל כמה זמן עליו להמתין לקבלת התשובה.

"אתה מוכן לענות ברוב טובך וחסדך, יהודה, על מה ששאלתי אותך, או שנגזר עלינו לשבת פה כל הלילה?"

"תחזור שוב על השאלה".

שלמה־נתן התרגז. יהודה הזה יודע להוציא מהכלים. "אני חוזר שוב על השאלה: למה אתה עושה את זה לאבא?"

"עושה את מה?"

"אל תיתמם. אבא פגש אותך בחתונה כשאתה מגנן והיה המום שאתה עובר על הכלל של המשפחה שלנו. למה אתה מגנן כשאתה יודע וכולנו יודעים שלאבא יש עניין שאף אחד מאיתנו לא ינגן בציבור? אם זו בעיה של כסף, אתה יודע שאפשר לפתור אותה. למה לצער את אבא, ועוד שהוא אלמן?"

"הסברתי לאבא שהזעקתי ברגע האחרון לסייע

לי את הריכוז. אני מתנצל".

"אני יכול לעזור?"

"סליחה?"

"שאלתי אם אני יכול לעזור".

"נמשיך ללמוד", משך יהודה את מבטו מעיני החברותא ושיקע את עיניו בספר שלפניו.

"טוב, נמשיך", חזר החברותא אל הספר גם הוא.

דומה שהשיחה סיימה ליהודה לחזור לריכוז. הוא הבין היטב את קושיית הנתיבות על הקצות והסביר אותה לחברותא בטוב טעם ודעת. הם שקעו בתוך הלימוד ללא הפרעות חוזרות עד לסוף הסדר. יהודה הצליח ללכוד גל של ריכוז עמוק ולשכוח מכל ההתפתחויות האחרונות, לרבות החתונה השנייה שבה ניגן לבקשת נחמיה רכצין, האיש והגבס.

ומהבושות היו נחלת חלקו בחתונה.

*

כפי שהתנצל לאביו אביגדור במפגשם המפתיע בחתונה, לא הייתה לו ברירה ולא יכול היה לסרב. נחמיה חברו שבר את ידו ונדרש למחליף במהירות. התירוץ הזה היה נכון לחתונה הראשונה שבתחילתה נשברה ידו של הנגן נחמיה. הוא היה פחות אמין בחתונה השנייה שהתקיימה למחרת, אחרי יממה שלמה שבה ניתן להשיג ביישוב הדעת נגנים אחרים שאבותיהם מאפשרים להם לנגן בחתונות.

יהודה ידע גם ידע שהתירוץ המשומש לא מכסה את החתונה השנייה בכיסוי מלא, אבל התעלם מקולו של המצפון וסיכם עם נחמיה על מילוי מקומו בחתונה. הבעיה לא הייתה עם אבא שהגיע במפתיע לאולם כי הפעם אבא לא הגיע ולא הפתיע ולא עזב לפני שטעם משהו.

הבעיה היתה עם הזמר שהיה מאוכזב מאוד מהנגינה של יהודה וצלצל לנחמיה להתלונן ולהתרעם, ואפילו איים שאם הנגן החדש הזה ימשיך לתזז עם הסולמות, הוא יעזוב את החתונה באמצע. "אי אפשר לנגן איתו. הוא לא איתך", כמעט בכה בעל המנגן, נחום דריילר, אחד הטובים בשוק.

"הוא מוזיקאי בחסד עליון, נחום. תאמין לי. הוא אחד התלמידים הכי מבריקים במוזיקה שהיו לי אי פעם", ביקש נחמיה רכצין להרגיע את תרעומתו של נחום הזמר. ולא הצליח.

"לא יודע מה הוא בחסד עליון, אבל מוזיקאי הוא לא", הטיח דריילר, "אולי יש לו חסדים עליונים אחרים, שיהיה לו לבריאות".

דיבר נחמיה שוב עם יהודה בטלפון ושאל אותו למה כל כך קשה לו להתאים את הסולמות ואת המקצבים לבקשתו של נחום בעל-המנגן שלושתם דממו ושתקו. אכן בעיה שדורשת

למה אתה רוצה. אני מתנצל".

"אני יכול לעזור?"

"סליחה?"

"שאלתי אם אני יכול לעזור".

"נמשיך ללמוד", משך יהודה את מבטו מעיני החברותא ושיקע את עיניו בספר שלפניו.

"טוב, נמשיך", חזר החברותא אל הספר גם הוא.

דומה שהשיחה סיימה ליהודה לחזור לריכוז. הוא הבין היטב את קושיית הנתיבות על הקצות והסביר אותה לחברותא בטוב טעם ודעת. הם שקעו בתוך הלימוד ללא הפרעות חוזרות עד לסוף הסדר. יהודה הצליח ללכוד גל של ריכוז עמוק ולשכוח מכל ההתפתחויות האחרונות, לרבות החתונה השנייה שבה ניגן לבקשת נחמיה רכצין, האיש והגבס.

ומהבושות היו נחלת חלקו בחתונה.

*

כפי שהתנצל לאביו אביגדור במפגשם המפתיע בחתונה, לא הייתה לו ברירה ולא יכול היה לסרב. נחמיה חברו שבר את ידו ונדרש למחליף במהירות. התירוץ הזה היה נכון לחתונה הראשונה שבתחילתה נשברה ידו של הנגן נחמיה. הוא היה פחות אמין בחתונה השנייה שהתקיימה למחרת, אחרי יממה שלמה שבה ניתן להשיג ביישוב הדעת נגנים אחרים שאבותיהם מאפשרים להם לנגן בחתונות.

יהודה ידע גם ידע שהתירוץ המשומש לא מכסה את החתונה השנייה בכיסוי מלא, אבל התעלם מקולו של המצפון וסיכם עם נחמיה על מילוי מקומו בחתונה. הבעיה לא הייתה עם אבא שהגיע במפתיע לאולם כי הפעם אבא לא הגיע ולא הפתיע ולא עזב לפני שטעם משהו.

הבעיה היתה עם הזמר שהיה מאוכזב מאוד מהנגינה של יהודה וצלצל לנחמיה להתלונן ולהתרעם, ואפילו איים שאם הנגן החדש הזה ימשיך לתזז עם הסולמות, הוא יעזוב את החתונה באמצע. "אי אפשר לנגן איתו. הוא לא איתך", כמעט בכה בעל המנגן, נחום דריילר, אחד הטובים בשוק.

"הוא מוזיקאי בחסד עליון, נחום. תאמין לי. הוא אחד התלמידים הכי מבריקים במוזיקה שהיו לי אי פעם", ביקש נחמיה רכצין להרגיע את תרעומתו של נחום הזמר. ולא הצליח.

"לא יודע מה הוא בחסד עליון, אבל מוזיקאי הוא לא", הטיח דריילר, "אולי יש לו חסדים עליונים אחרים, שיהיה לו לבריאות".

דיבר נחמיה שוב עם יהודה בטלפון ושאל אותו למה כל כך קשה לו להתאים את הסולמות ואת המקצבים לבקשתו של נחום בעל-המנגן שלושתם דממו ושתקו. אכן בעיה שדורשת

למה אתה רוצה. אני מתנצל".

"אני יכול לעזור?"

"סליחה?"

"שאלתי אם אני יכול לעזור".

"נמשיך ללמוד", משך יהודה את מבטו מעיני החברותא ושיקע את עיניו בספר שלפניו.

"טוב, נמשיך", חזר החברותא אל הספר גם הוא.

דומה שהשיחה סיימה ליהודה לחזור לריכוז. הוא הבין היטב את קושיית הנתיבות על הקצות והסביר אותה לחברותא בטוב טעם ודעת. הם שקעו בתוך הלימוד ללא הפרעות חוזרות עד לסוף הסדר. יהודה הצליח ללכוד גל של ריכוז עמוק ולשכוח מכל ההתפתחויות האחרונות, לרבות החתונה השנייה שבה ניגן לבקשת נחמיה רכצין, האיש והגבס.

ומהבושות היו נחלת חלקו בחתונה.

*

כפי שהתנצל לאביו אביגדור במפגשם המפתיע בחתונה, לא הייתה לו ברירה ולא יכול היה לסרב. נחמיה חברו שבר את ידו ונדרש למחליף במהירות. התירוץ הזה היה נכון לחתונה הראשונה שבתחילתה נשברה ידו של הנגן נחמיה. הוא היה פחות אמין בחתונה השנייה שהתקיימה למחרת, אחרי יממה שלמה שבה ניתן להשיג ביישוב הדעת נגנים אחרים שאבותיהם מאפשרים להם לנגן בחתונות.

יהודה ידע גם ידע שהתירוץ המשומש לא מכסה את החתונה השנייה בכיסוי מלא, אבל התעלם מקולו של המצפון וסיכם עם נחמיה על מילוי מקומו בחתונה. הבעיה לא הייתה עם אבא שהגיע במפתיע לאולם כי הפעם אבא לא הגיע ולא הפתיע ולא עזב לפני שטעם משהו.

הבעיה היתה עם הזמר שהיה מאוכזב מאוד מהנגינה של יהודה וצלצל לנחמיה להתלונן ולהתרעם, ואפילו איים שאם הנגן החדש הזה ימשיך לתזז עם הסולמות, הוא יעזוב את החתונה באמצע. "אי אפשר לנגן איתו. הוא לא איתך", כמעט בכה בעל המנגן, נחום דריילר, אחד הטובים בשוק.

"הוא מוזיקאי בחסד עליון, נחום. תאמין לי. הוא אחד התלמידים הכי מבריקים במוזיקה שהיו לי אי פעם", ביקש נחמיה רכצין להרגיע את תרעומתו של נחום הזמר. ולא הצליח.

"לא יודע מה הוא בחסד עליון, אבל מוזיקאי הוא לא", הטיח דריילר, "אולי יש לו חסדים עליונים אחרים, שיהיה לו לבריאות".

דיבר נחמיה שוב עם יהודה בטלפון ושאל אותו למה כל כך קשה לו להתאים את הסולמות ואת המקצבים לבקשתו של נחום בעל-המנגן שלושתם דממו ושתקו. אכן בעיה שדורשת

ונצרב בטבערת המלך:

מערכת הגנה. אין להשיב

הדרן. מערכת ההגנה הצרובה בליבת מערכת ההפעלה לרוגע וביטחון, לצד סינון בלעדי בתוכן האפליקציות. את התחפושות שמור לפורים - כל השנה - רק הדרן!

***3230**

